

Pradžia>Šeimos teisė ir paveldėjimas>Paveldėjimas>Paveldėjimas

Dėmesio! Šiame puslapyje originalo kalba ([EL](#)) neseniai atlikta pakeitimų.

Puslapį jūsų pasirinkta kalba šiuo metu rengia mūsų vertėjai.

Swipe to change

graikų**Paveldėjimas**

Graikija

Ši informacijos suvestinė parengta kartu su ES notariatų taryba (CNUe).

1 Kaip išdėstoma paskutinė valia dėl turto palikimo (testamentu, bendroju testamentu, paveldėjimo susitarimu)?

A. Savanoriškas paveldėjimas yra įmanomas tik sudarant testamentą (Civilinio kodekso 1710 ir 1712 straipsniai).

Toliau pateikiamos testamentų, kuriuos galima sudaryti, rūšys.

a) Bendrieji testamentai

Ranka surašytas testamentas. Paties testatoriaus ranka (nenaudojant jokių mechaninių prietaisų) surašytas ir pasirašytas testamentas, kurio surašymo data yra nurodoma pačiame testamente (Civilinio kodekso 1721–1723 straipsniai). Tokio testamento nereikia pateikti jokiai institucijai. Po testatoriaus mirties kiekvienas asmuo, turintis ranka surašytą testamentą, privalo iš karto, kai tik informuojamas apie testatoriaus mirtį ir tyčia nedelsdamas, pateikti testamentą testatoriaus paskutinės nuolatinės arba įprastos gyvenamosios vietos arba savo nuolatinės gyvenamosios vietos apygardos civilinio teismo teisėjui, kad šis paskelbtų apie testamentą; testamentas taip pat gali būti pateikiamas Graikijos konsulinei įstaigai, jeigu paskutinės testatoriaus valios vykdytojas gyvena užsienyje (Civilinio kodekso 1774–1775 straipsniai).

Užantspauduotas testamentas. Testatoriaus surašytas ir užantspauduotame voke trijų liudytojų arba dviejų notarų ir vieno liudytojo akivaizdoje notarui įteiktas testamentas. Po testatoriaus mirties notaras privalo tyčia nedelsdamas asmeniškai įteikti testamentą originalą regiono, kuriame įregistruotas notaro biuras, apygardos civilinio teismo teisėjui (Civilinio kodekso 1738–1748 ir 1769 straipsniai).

Viešas testamentas. Testatoriaus trijų liudytojų arba dviejų notarų ir vieno liudytojo akivaizdoje notarui žodžiu padiktuotas testamentas. Notaras sudaro aktą. Akte nurodoma testatoriaus valia ir jį saugo notaras, kuris privalo iš karto, kai tik informuojamas apie testatoriaus mirtį, ir tyčia nedelsdamas nusiųsti akto kopiją regiono, kuriame įregistruotas notaro biuras, apygardos civilinio teismo teisėjui (Civilinio kodekso 1724–1737 ir 1769 straipsniai).

b) Išskirtiniai testamentai

Išskirtinėmis aplinkybėmis testamentas gali būti sudaromas laive (Civilinio kodekso 1749–1752 straipsniai), išimtinį testamentą gali sudaryti karinėje kampanijoje dalyvaujantys kariai (Civilinio kodekso 1753–1756 straipsniai) ir izoliuoti asmenys (Civilinio kodekso 1757 straipsnis). Išskirtinis testamentas nedelsiant įteikiamas artimiausiai Graikijos konsulinei įstaigai arba Graikijoje esančiam notarui ir apie tai pranešama kompetentingai priežiūros institucijai (Civilinio kodekso 1761–1762 straipsniai). Išskirtinis testamentas tampa negaliojantis iš karto po to, kai sueina trys mėnesiai nuo tos dienos, kurią nustojo galioti aplinkybė, dėl kurios testatorius išskirtinėmis aplinkybėmis sudarė testamentą, jeigu jis vis dar yra gyvas (Civilinio kodekso 1758–1760 straipsniai). Kiekvienas testamentas turi vienodą galią ir vėlesnis testamentas panaikina ankstesnįjį, jeigu testatorius aiškiai panaikino ankstesnį testamentą arba kai vėlesniame testamente pateikiamos ankstesniam testamentui prieštaraujanti arba nuo jo besiskiriančios nuostatos. Pastaruoju atveju vėlesniu testamentu panaikinamos tik tos ankstesnio testamento nuostatos, kurioms jis prieštarauja (Civilinio kodekso 1763–1768 straipsniai).

Testatorius bet kuriuo atveju turi būti veiksnus, privalo veikti savo laisva ir nevaržoma valia ir atitikti įstatyme nustatytus teisėto kiekvienos rūšies testamento sudarymo reikalavimus.

B. Kita vertus, gali būti sudaroma dovanojimo sutartis, kurios vykdymas priklauso nuo asmens mirties (Civilinio kodekso 2032–2035 straipsniai). Tačiau šiuo atveju dovanos gavėjas negali būti laikomas dovanotojo įpėdiniu arba vieninteliu paveldėtoju.

C. Bendras testamentas (t. y. dviejų arba daugiau asmenų sudarytas vienas testamentas) įstatymu yra draudžiamas (Civilinio kodekso 1717 straipsnis).

D. Taip pat draudžiama sudaryti susitarimus dėl paveldėjimo ateityje (Civilinio kodekso 368 straipsnis).

2 Ar paskutinė valia turi būti registruojama, ir jeigu taip, kokių būdu?

A. Ranka surašyto testamento nereikės pateikti konkrečiai institucijai. Tačiau saugumo sumetimais testatorius gali palikti savo testamentą saugoti notarui (Civilinio kodekso 1722 straipsnis).

B. Užantspauduoti testamentai ir vieši testamentai turi būti pateikiami notarui ir notaras turi sudaryti atitinkamą notaro aktą (Civilinio kodekso 1743 ir 1732 straipsniai).

C. Apie išskirtinį testamentą turi būti pranešama priežiūros institucijai ir jis turi būti nedelsiant pateikiamas artimiausiai Graikijos konsulinei įstaigai arba Graikijoje esančiam notarui (Civilinio kodekso 1761–1762 straipsniai).

D. Po testatoriaus mirties testamentą saugantis notaras privalo, jei tai yra viešas testamentas, nusiųsti jo kopiją apygardos civilinio teismo teisėjui, o jei tai yra užantspauduotas arba išskirtinis testamentas, notaras turi asmeniškai įteikti šio testamento originalą regiono, kuriame įregistruotas notaro biuras, apygardos civilinio teismo teisėjui, kad šis paskelbtų apie testamentą (Civilinio kodekso 1769–1780 straipsniai ir Civilinio proceso kodekso 807–811 straipsniai). Kiekvienas asmuo, turintis ranka surašytą testamentą, privalo iš karto, kai tik informuojamas apie testatoriaus mirtį, ir tyčia nedelsdamas pateikti testamentą testatoriaus paskutinės nuolatinės arba įprastos gyvenamosios vietos arba savo nuolatinės gyvenamosios vietos apygardos civilinio teismo teisėjui, kad šis paskelbtų apie testamentą (Civilinio kodekso 1774–1775 straipsniai ir Civilinio proceso kodekso 807–811 straipsniai). Jeigu testamento saugotojas gyvena užsienyje, testamentą jis gali pateikti bet kuriai Graikijos konsulinei įstaigai.

E. Kiekvienam asmeniui, kuris randa arba saugo ranka surašytą testamentą ir nedelsdamas nepateikia jo kompetentingai institucijai, taikomos civilinės ir baudžiamosios baudos ir, jeigu jis yra įpėdinis, jam atimama paveldėjimo teisė (Civilinio kodekso 914, 902, 903 ir 1860 straipsniai, Civilinio proceso kodekso 811 straipsnis ir Baudžiamojo kodekso 222 ir 242 straipsniai).

3 Ar taikomi laisvės išreikšti paskutinę valią dėl turto palikimo apribojimai (pvz., privalomoji palikimo dalis)?

A. Mirusiojo palikuonys ir tėvai, taip pat gyvas likęs sutuoktinis arba mirusįjį pergyvenęs asmuo, su kuriuo mirusysis buvo sudaręs registruotą partnerystę, kurie galėtų būti laikomi įpėdiniais pagal įstatymą, turi teisę gauti privalomąją palikimo dalį (Civilinio kodekso 1825 straipsnis ir įstatymo Nr. 3719/2008 11 straipsnis).

B. Privalomoji palikimo dalis yra susijusi su puse palikimo pagal įstatymą. Teisėtas šios dalies gavėjas į įpėdinių sąrašą įtraukiamas kaip akivaizdus šios dalies įpėdinis (Civilinio kodekso 1825 straipsnis).

C. Proporcijos apskaičiuojamos taikant sudėtingą metodiką. Atsižvelgiama į apmokestinamas išmokas, kurias palikimo dalies gavėjas jau gavo iš mirusiojo, ir į bendrą (teorinę) palikimo vertę (Civilinio kodekso 1830–1834 straipsniai).

D. Bet kokia testamente palikimo dalies įpėdiniui nustatyta išlyga laikoma negaliojančia tiek, kiek ji taikoma privalomajai palikimo daliai (Civilinio kodekso 1829 straipsnis). Pareikšdamas ieškinį dėl apsimestinio dovanojimo sandorio panaikinimo, palikimo dalies gavėjas gali siekti panaikinti dovanas, kurias mirusysis dovanavo būdamas gyvas, jeigu velionio mirties metu esančio palikimo nepakanka privalomajai palikimo daliai padengti. Teisei pareikšti ieškinį taikomas įstatyme nustatytas dvejų metų ieškinio senaties terminas, kuris pradedamas skaičiuoti nuo velionio mirties dienos (Civilinio kodekso 1835–1838 straipsniai).

E. Teisėtas privalomosios palikimo dalies gavėjas negauna privalomosios palikimo dalies, jeigu mirusysis atima iš jo paveldėjimo teisę (1839–1845 straipsniai) arba jeigu jam draudžiama paveldėti (1860–1864 straipsniai). Teisėtas privalomosios palikimo dalies gavėjas gali atsisakyti paveldėjimo (Civilinio kodekso 1847–1859 straipsniai) arba atsisakyti teisės į privalomąją palikimo dalį (Civilinio kodekso 1826 straipsnis).

4 Jei paskutinė valia dėl turto palikimo neišreikšta, kas yra paveldėtojas ir kiek turto paveldi?

Įpėdinių pagal įstatymą yra šešios eilės. Įpėdiniai pagal įstatymą paveldi, jeigu nėra pirmesnės eilės įpėdinių (Civilinio kodekso 1819 straipsnis).

A. Pirmai įpėdinių pagal įstatymą eilei priklauso mirusiojo palikuonys. Paveldėjimo teisės nustatomos pagal giminę. Artimiausi palikuonys turi pirmumo teisę, palyginti su tolimesniais tos pačios kilmės palikuonimis. Vaikai paveldi lygiomis dalimis (Civilinio kodekso 1813 straipsnis).

Gyvas likęs sutuoktinis taip pat priskiriamas pirmai įpėdinių pagal įstatymą eilei ir jam priklauso ketvirtadalis palikimo (Civilinio kodekso 1820 straipsnis).

Mirusįjį pergyvenęs asmuo, su kuriuo mirusysis buvo sudaręs registruotą partnerystę, taip pat priklauso pirmai įpėdinių pagal įstatymą eilei ir gauna šesťadalį palikimo (įstatymo Nr. 3719/2008 11 straipsnis).

B. Mirusiojo tėvai, broliai ir seserys, taip pat bet kurio mirusiojo brolių ir seserų, kurie mirė anksčiau nei mirusysis arba atsisakė paveldėjimo teisės, arba ši teisė jiems buvo atimta, vaikai ir vaikaičiai taip pat priklauso antrai įpėdinių pagal įstatymą eilei. Bet kurių brolių ir seserų, kurie mirė anksčiau nei mirusysis arba atsisakė paveldėjimo teisės, arba ši teisė jiems buvo atimta, tėvai ir broliai ir seserys, taip pat vaikai ir vaikaičiai palikimą paveldi pagal giminę (Civilinio kodekso 1814 straipsnis).

Jeigu netikri broliai ir seserys yra toje pačioje eilėje kaip ir tėvai arba tikri broliai ir seserys, arba tikrų brolių ir seserų vaikai arba vaikaičiai, tuomet jie paveldi pusę tikriems broliams ir seserims priklausančios palikimo dalies. Pusę dalies taip pat gauna bet kurių brolių ir seserų, kurie mirė anksčiau nei mirusysis arba atsisakė paveldėjimo teisės, arba ši teisė jiems buvo atimta, vaikai arba vaikaičiai (Civilinio kodekso 1815 straipsnis).

Gyvas likęs sutuoktinis taip pat priklauso antrai įpėdinių pagal įstatymą eilei ir gauna pusę palikimo (Civilinio kodekso 1820 straipsnis).

Mirusįjį pergyvenęs asmuo, su kuriuo mirusysis buvo sudaręs registruotą partnerystę, taip pat priklauso antrai įpėdinių pagal įstatymą eilei ir gauna trečdalią palikimo (įstatymo Nr. 3719/2008 11 straipsnis).

C. Trečiai įpėdinių pagal įstatymą eilei priklauso mirusiojo seneliai, taip pat mirusiojo palikuonių vaikai ir vaikaičiai.

Jeigu velionio mirties metu jo seneliai tiek iš tėvo, tiek iš motinos pusės yra gyvi, jie neatsisakė paveldėjimo teisės ir ši teisė jiems nebuvo atimta, jie bus vieninteliai paveldėtojai ir palikimą paveldės lygiomis dalimis.

Jeigu velionio mirties metu jo senelis arba senelė tiek iš tėvo, tiek iš motinos pusės yra mirę arba atsisakė paveldėjimo teisės, arba ši teisė jiems buvo atimta, juos pakeičia senelių vaikai ir vaikaičiai. Jeigu vaikų ir vaikaičių nėra arba jeigu jie atsisakė savo teisės į palikimą, arba ši teisė jiems buvo atimta, asmens, kuris mirė arba atsisakė paveldėjimo teisės, arba ši teisė jam buvo atimta, dalis pereina tos pačios linijos seneliui arba senelei, o jeigu tokių senelių nėra arba jeigu tokie seneliai atsisakė teisės į palikimą, arba ši teisė jiems buvo atimta, ši dalis pereina senelių vaikams ir vaikaičiams.

Jeigu velionio mirties metu seneliai iš tėvo arba motinos pusės yra mirę arba atsisakė paveldėjimo teisės, arba ši teisė jiems buvo atimta ir jie neturi vaikų ir vaikaičių arba jų vaikai ir vaikaičiai atsisakė paveldėjimo teisės, arba ši teisė jiems buvo atimta, vieninteliais palikimo gavėjais tampa kitos linijos senelis arba senelė ir jų vaikai ir vaikaičiai.

Vaikai palikimą paveldi lygiomis dalimis ir dėl jų palikimo negauna tos pačios kilmės vaikaičiai. Vaikaičiai palikimą paveldi pagal kilmę (Civilinio kodekso 1816 straipsnis).

Gyvas likęs sutuoktinis taip pat priklauso trečiai įpėdinių pagal įstatymą eilei ir gauna pusę palikimo (Civilinio kodekso 1820 straipsnis).

Mirusįjį pergyvenęs asmuo, su kuriuo mirusysis buvo sudaręs registruotą partnerystę, taip pat priklauso trečiai įpėdinių pagal įstatymą eilei ir gauna trečdalią palikimo (įstatymo Nr. 3719/2008 11 straipsnis).

D. Mirusiojo provaikaičiai priklauso ketvirtai įpėdinių pagal įstatymą eilei ir palikimą paveldi lygiomis dalimis, nepaisant giminystės linijos (Civilinio kodekso 1817 straipsnis).

Gyvas likęs sutuoktinis taip pat priklauso ketvirtai įpėdinių pagal įstatymą eilei ir gauna pusę palikimo (Civilinio kodekso 1820 straipsnis).

Mirusįjį pergyvenęs asmuo, su kuriuo mirusysis buvo sudaręs registruotą partnerystę, taip pat priklauso ketvirtai įpėdinių pagal įstatymą eilei ir gauna trečdalią palikimo (įstatymo Nr. 3719/2008 11 straipsnis).

E. Gyvas likęs sutuoktinis arba mirusįjį pergyvenęs asmuo, su kuriuo mirusysis buvo sudaręs registruotą partnerystę, taip pat priklauso penktai įpėdinių pagal įstatymą eilei ir gauna visą palikimą (Civilinio kodekso 1821 straipsnis ir įstatymo Nr. 3719/2008 11 straipsnis).

Santuoką nutraukęs sutuoktinis ir mirusįjį pergyvenęs asmuo, su kuriuo mirusysis buvo sudaręs registruotą partnerystę, jeigu partnerystė buvo nutraukta mirusiajam esant gyvam, neturi teisės paveldėti pagal įstatymą.

Gyvas likęs sutuoktinis, kuriam mirusysis pareiškė ieškinį dėl santuokos nutraukimo, kuriame nurodyti galiojantys santuokos nutraukimo pagrindai, neturi teisės paveldėti pagal įstatymą (Civilinio kodekso 1822 straipsnis).

F. Graikijos valstybė priklauso šeštai įpėdinių pagal įstatymą eilei ir gauna visą aprašytą palikimą (Civilinio kodekso 1824 straipsnis ir Civilinio kodekso priėmimo įstatymo 118 straipsnis).

5 Kokia institucija kompetentinga:

5.1 spręsti paveldėjimo klausimus?

Jurisdikcija nagrinėti su paveldėjimu susijusias bylas priklauso paveldėjimo teismui, t. y. regiono, kuriame mirusysis savo mirties metu turėjo nuolatinę gyvenamąją vietą, arba, jeigu nuolatinės gyvenamosios vietos nėra, įprastos gyvenamosios vietos regiono *apygardos civiliniam teismui*, arba, jeigu nėra įprastos gyvenamosios vietos, *valstybės sostinės apygardos civiliniam teismui* (Civilinio proceso kodekso 30 ir 810 straipsniai).

Kompetenciją sudaryti ir saugoti testamentus taip pat turi notarai ir Graikijos konsulinės įstaigos.

Galiausiai Graikijos mokesčių inspekcija taip pat turi kompetenciją gauti paveldėjimo mokesčio deklaracijas ir taikyti paveldėjimo mokesčius.

5.2 priimti pareiškimą dėl paveldėjimo atsisakymo arba priėmimo?

5.3 priimti pareiškimą dėl testamentinės išskirtinės priėmimo arba atsisakymo?

5.4 priimti pareiškimą dėl privalomosios palikimo dalies priėmimo arba atsisakymo?

5 klausimo b–d punktai. Paveldėjimo teismo raštinei teikiamos šios deklaracijos:

bet kurio įpėdinio (įpėdinio pagal testamentą, įpėdinio pagal įstatymą, akivaizdaus įpėdinio) deklaracijos dėl paveldėjimo teisės ar palikimo atsisakymo. Atsisakymo teisė turi būti įgyvendinama per keturių mėnesių terminą, kuris pradamas skaičiuoti nuo dienos, kurią atsisakanti šalis buvo informuota apie palikimo atsiradimą arba palikimo atsiradimo priežastį. Jeigu mirusysis arba įpėdinis gyveno užsienyje, atsisakymo terminas pratęsiamas iki vienu metų (Civilinio proceso kodekso 812 straipsnis ir Civilinio kodekso 1847–1859 straipsniai); deklaracijos dėl aprašyto palikimo priėmimo (Civilinio proceso kodekso 812 straipsnis ir Civilinio kodekso 1902–1912 straipsniai); deklaracijos dėl testamentinio vykdymo funkcijos priėmimo arba atsisakymo arba dėl tokios funkcijos atsisakymo (Civilinio proceso kodekso 812 straipsnis ir Civilinio kodekso 2017–2031 straipsniai); deklaracijos dėl nepriimto palikimo priėmimo arba tokio palikimo globėjo pareigų atsisakymo (Civilinio proceso kodekso 812 straipsnis ir Civilinio kodekso 1865–1870 straipsniai).

6 Trumpai aprašykite nacionalinės teisės procedūrą, pagal kurią sprendžiami paveldėjimo klausimai, įskaitant turto realizavimo ir padalijimo klausimus (taip pat nurodykite, ar paveldėjimo procedūrą turi pradėti teismas ar kita kompetentinga institucija, ar ji pradama automatiškai).

A. Įpėdinis gali per palikimo atsisakymo terminą (t. y. keturis mėnesius arba vienus metus, jeigu mirusysis arba jo įpėdinis gyveno užsienyje, nuo palikimo atsiradimo momento, Civilinio kodekso 1847 straipsnis) paveldėjimo teismo raštinėje (Civilinio proceso kodekso 810 straipsnyje nustatytas kompetentingas paveldėjimo teismas) pareikšti, kad jis priėmė aprašytą palikimą. Tokiu atveju aprašyto palikimo įpėdinis prisiima su jo palikimo dalimi susijusias pareigas (Civilinio kodekso 1902 ir 1904 straipsniai).

Aprašyto palikimo įpėdinis turi imtis veiksmų, kad per keturis mėnesius priimtų aprašytą palikimo turtą. Palikimą sudaro turto grupė, kuri yra atskirta nuo įpėdinio asmeninio turto. Aprašyto turto įpėdinis turi patenkinti su palikimu susijusius kreditorių reikalavimus, o paskui – teisėtą įpėdinių teises į palikimą. Jeigu atsisakoma teisės į palikimo turtą, aprašyto turto įpėdinis turi prašyti paveldėjimo teismo išduoti leidimą (Civilinio kodekso 1902–1912 straipsniai ir Civilinio proceso kodekso 812, 838–841 straipsniai).

B. Palikimo kreditoriai arba jų įpėdiniai gali prašyti, kad paveldėjimo teismas dėl palikimo imtųsi teisminės likvidacijos veiksmų (Civilinio kodekso 1913 straipsnis). Teismas privalo priimti nutartį dėl palikimo teisminės likvidacijos aprašyto palikimo įpėdinio prašymu, o šis tokiu atveju perduoda palikimo turtą kreditoriams ir yra atleidžiamas nuo visų pareigų (Civilinio kodekso 1909 straipsnis).

Paveldėjimo teismas paskiria likvidatorius, kuris sukviečia kreditorius, kad šie pateiktų savo reikalavimus. Visų pirma yra patenkinami kreditorių, o paskui – teisėtų įpėdinių reikalavimai (Civilinio kodekso 1913–1922 straipsniai).

C. Jeigu įpėdinis nėra žinomas (nepriimtas palikimas), paveldėjimo teismas paskiria nepriimto palikimo globėją, kuris turi pareigą administruoti palikimą ir patenkinti kreditorių reikalavimus, kol bus rastas įpėdinis (Civilinio kodekso 1865–1870 straipsniai).

D. Jeigu mirusysis jau buvo bankrutavęs, bankroto byla tęsiama dėl palikimo.

7 Kaip ir kada asmuo tampa įpėdiniu ir testamentinės išskirtinės gavėju?

A. Palikimas velionio mirties metu automatiškai pereina įpėdiniui. Todėl iš esmės nereikalaujama konkretaus aiškaus sutikimo dėl palikimo (Civilinio kodekso 1846 straipsnis).

B. Tais atvejais, kai įpėdinis savo elgesiu parodo, kad nori tapti įpėdiniu (atlikdamas su palikimu susijusius veiksmus), jis laikomas tylėjimu priėmusiu palikimą (Civilinio kodekso 1849 straipsnis).

C. Tais atvejais, kai įpėdinis per nustatytą terminą (t. y. keturis mėnesius arba vienus metus, jeigu mirusysis arba jo įpėdinis gyveno užsienyje, nuo palikimo atsiradimo momento, Civilinio kodekso 1847 straipsnis) nepasinaudoja teise atsisakyti palikimo, palikimas laikomas priimtu (Civilinio kodekso 1850 straipsnis).

D. Automatinio palikimo įgijimo principui taikoma viena išimtis tais atvejais, kai paveldėtinas objektas yra susijęs su nuosavybės arba bet kuria kita daiktine teise į nekilnojamąjį turtą. Tokiu atveju palikimo priėmimo veiksmas arba palikimo pažymėjimas turi būti įregistruojamas aktų arba žemės registre, o įpėdinis nuo velionio mirties momento įgyja daiktinę teisę, kuri galioja atgaline data (Civilinio kodekso 1846, 1193, 1195 ir 1198 straipsniai).

8 Ar įpėdiniai atsako už mirusiojo skolas, ir jei taip, kokiomis sąlygomis?

A. Įpėdinis, kaip vienintelis mirusiojo palikimo paveldėtojas, atsako už su palikimu susijusių pareigų įvykdymą, įskaitant jo turtą, kitaip nei paveldėtojai, kurie yra specifiniai mirusiojo palikimo paveldėtojai (Civilinio kodekso 1901 straipsnis).

B. Įpėdinis gali per palikimo atsisakymo terminą (t. y. keturis mėnesius arba vienus metus, jeigu mirusysis arba jo įpėdinis gyveno užsienyje, nuo palikimo atsiradimo momento, Civilinio kodekso 1847 straipsnis), paveldėjimo teismo raštinėje pareikšti, kad priėmė aprašytą palikimą. Tokiu atveju aprašyto palikimo įpėdinis prisiima su savo palikimo dalimi susijusias pareigas (Civilinio kodekso 1902 ir 1904 straipsniai).

C. Aprašyto palikimo įpėdinis turi imtis veiksmų, kad per keturis mėnesius priimtų aprašytą palikimo turtą. Palikimą sudaro turto grupė, kuri yra atskirta nuo įpėdinio asmeninio turto. Aprašyto turto įpėdinis turi patenkinti su palikimu susijusius kreditorių reikalavimus, o paskui – teisėtų įpėdinių teises į palikimą. Jeigu atsisakoma teisės į palikimo turtą, aprašyto turto įpėdinis turi prašyti paveldėjimo teismo išduoti leidimą (Civilinio kodekso 1902–1912 straipsniai ir Civilinio proceso kodekso 812, 838–841 straipsniai).

D. Palikimo aprašymo metu palikimo kreditoriai arba jų įpėdiniai gali prašyti paveldėjimo teismo palikimo imtis teisminės likvidacijos veiksmų (Civilinio kodekso 1913 straipsnis). Teismas privalo priimti nutartį dėl palikimo teisminės likvidacijos aprašyto palikimo įpėdinio prašymu, o šis tokiu atveju perduoda palikimo turtą kreditoriams ir yra atleidžiamas nuo visų pareigų (Civilinio kodekso 1909 straipsnis).

9 Kokių dokumentų ir (arba) informacijos paprastai reikalaujama registruojant nekilnojamąjį turtą?

Norint įregistruoti paveldėtą nekilnojamąjį turtą, reikalingas viešas dokumentas (paprastai notaro aktas, kuriuo patvirtinamas palikimo priėmimas, arba paveldėjimo pažymėjimas). Tokį dokumentą reikia pateikti nekilnojamojo turto buvimo vietos kompetentingai institucijai (aktų arba žemės registrai).

Daugiau informacijos galima rasti svetainėje <http://www.ktimatologio.gr/>.

9.1 Ar administratorius skiriamas privalomai arba privalomai to paprašius? Jei jis skiriamas privalomai arba privalomai to paprašius, kokių veiksmų tam reikia imtis?

Pagal Graikijos paveldėjimo teisę palikimą įpėdinis gauna iš karto po velionio mirties, nedalyvaujant atstovui arba administratoriui (Civilinio kodekso 983 ir 1846 straipsniai).

9.2 Kas įgaliotas vykdyti mirusiojo paskutinę valią ir (arba) administruoti turtą?

Palikimo turtą administruoja pats įpėdinis. Jeigu yra keletas įpėdinių, jie turtą administruoja kartu, kol jis yra padalijamas (Civilinio kodekso 1884–1894 straipsniai).

Mirusysis savo testamente arba įpėdiniai, sudarydami susitarimą arba paveldėjimo teismui pateikdami prašymą, gali paskirti testamentinio vykdytoją, kuris atsako už palikimo administravimą ir padalijimą (Civilinio kodekso 2017–2031 straipsniai).

Jeigu įpėdinis nėra žinomas (nepriimtas palikimas), paveldėjimo teismas paskiria nepriimto palikimo globėją, kuris administruoja turtą tol, kol randamas įpėdinis (Civilinio kodekso 1865–1870 straipsniai).

9.3 Kokie yra administratorių įgaliojimai?

Aprašyto palikimo įpėdinis administruoja palikimą tol, kol patenkinami palikimo kreditorių reikalavimai (Civilinio kodekso 1902–1912 straipsniai).

Bet kurio kreditoriaus arba įpėdinio paveldėjimo teismui pateiktu prašymu gali būti priimama nutartis dėl palikimo teismo likvidavimo, šiuo atveju palikimą administruoja paveldėjimo teismo paskirtas likvidatorius (Civilinio kodekso 1913–1922 straipsniai).

10 Kokie dokumentai vykdam paveldėjimo procedūrą ar ją užbaigus pagal nacionalinę teisę paprastai išduodami paveldėtojų statusui ir teisėms patvirtinti? Ar jie turi konkrečią įrodomąją galią?

- A. Bet kuri suinteresuotoji šalis (įpėdinis, paveldėtojas, patikėtinis, testamentu vykdytojas, palikimo kreditoriai, palikimo pirkėjas) gali prašyti, kad už paveldėjimą atsakingo *apygardos civilinio teismo teisėjas* ne ginčo tvarka išduotų paveldėjimo pažymėjimą (Civilinio proceso kodekso 819 straipsnis).
- B. Paveldėjimo pažymėjimas yra už paveldėjimą atsakingo *apygardos civilinio teismo teisėjo* išduodamas dokumentas, kuriame pateikiama su paveldėjimu susijusi informacija (teisnumas ir teisės, palikimo dalis) (Civilinio kodekso 1961 straipsnis ir Civilinio proceso kodekso 820 straipsnis). Paveldėjimo pažymėjimas gali būti asmeninis dokumentas (kuriame patvirtinamas tik vieno asmens teisnumas ir palikimo dalis) arba bendras dokumentas (išduotas daugiau nei dėl vieno įpėdinio arba daugiau nei dėl vieno asmens) (Civilinio kodekso 1960 straipsnis).
- C. Tariama, kad paveldėjimo pažymėjime nurodytas įpėdinis, paveldėtojas, patikėtinis arba testamentu vykdytojas turi paveldėjimo pažymėjime nurodytą veiksnumą ir susijusias teises. Tokią prielaidą galima ginčyti (Civilinio proceso kodekso 821 straipsnis ir Civilinio kodekso 1962 straipsnis).
- D. Paveldėjimo pažymėjimas yra autentiškas dokumentas. Visos trečiosios šalys, kurios veikdamos sąžiningai sudaro sandorius su paveldėjimo pažymėjime nurodytu įpėdiniu, yra saugomos (Civilinio proceso kodekso 822 straipsnis ir Civilinio kodekso 1963 straipsnis).
- E. Jeigu išduodamas neteisingas paveldėjimo pažymėjimas, jis atmetamas, pakeičiamas, atšaukiamas ir panaikinamas kartu su visais įprastais ir išskirtiniais apeliaciniais skundais dėl sprendimo, kuriuo išduodamas paveldėjimo pažymėjimas (Civilinio kodekso 1964–1966 straipsniai ir Civilinio proceso kodekso 823–824 straipsniai).
- F. Jeigu paveldėjimo dalykas yra daiktinė teisė į nekilnojamąjį turtą, įpėdinis gali įregistruoti paveldėjimo pažymėjimą (Civilinio kodekso 1846, 1193, 1195 ir 1198 straipsniai).
- G. Be paveldėjimo pažymėjimų, yra ir kitų dokumentų, kuriais patvirtinamas įpėdinio teisnumas ir teisės (pvz., testamentu kopija, civilinės būklės aktai, prašymas priimti deklaracinį teismo sprendimą ir pan.).

Šis tinklalapis priklauso portalui [Jūsų Europa](#).

Laukiame jūsų [atsiliepimų](#) apie tai, kiek naudinga pateikta informacija.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Paskutinis naujinimas: 11/12/2020

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teismo tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teismas, nei Europos Komisija nepriima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos arba nurodytos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingas valstybės narės autorių teisių taisyklės rasite puslapyje „Teisinė informacija“.